

Bijbels perspectief

Het woord van de week

Hebreeën 2:10.

Want het voegde Hem, om wie en door wie alle dingen bestaan, dat Hij, om vele zonen tot heerlijkheid te brengen, de Leidsman hunner behoudenis door lijden heen zou volmaken.

Als we ergens een kijkje krijgen in het hart van God, dan is het wel in dit tekstvers. Het laat op een wel heel bijzondere wijze zien dat de bron van onze verlossing te vinden is in *het hart* van God, de Vader. Hoor hoe dit vers begint: want het voegde Hem (dat is God). Je kunt ook vertalen: want het paste Hem. De schrijver van de Hebreeënbrief bedoelt daarmee vanuit geloofsbescheidenheid aan te geven dat de gekozen weg van de verlossing niet één is die God in zijn Zoon wel had te gaan, dus daartoe verplicht was, maar er één was die helemaal bij zijn wezen paste. Je hoort in de gekozen woorden dan ook de echo van Johannes 3 vers 16: want alzo *lief* heeft God de wereld gehad... Over Gods Vaderhart gesproken!

Dit tekstvers ademt de liefde van God, zich manifesterend in... lijden, het lijden van zijn Zoon Jezus. Lijden om en voor de mens. Als de schrijver vervolgt met: om wie en door wie alle dingen bestaan, dan verwijst dat naar niets minder dan dat God zich voor zijn schepping - met als kroon de mens - verantwoordelijk voelde en dat ondanks dat die mens zich in de zondeval niet alleen moedwillig van Hem afkeerde, maar zich zelfs tegen Hem keerde. Had God immers niet het volste recht om als antwoord op de zondeval een streep door zijn voornemen met de mens te halen? Maar dat is nu juist wat niet bij God past. Hij laat nooit het werk van zijn handen varen. Hij, die de mens voor zijn Zoon van voor de grondlegging der wereld had gedacht en gewild en dat voornemen met de schepping realiseerde, koos uit liefde voor de mens: Hij heeft ons immers in Hem uitverkoren vóór de grondlegging der wereld... [i]n liefde heeft Hij ons tevoren ertoe bestemd als zonen van Hem te worden aangenomen door Jezus Christus (Ef. 1:4, 5).

Hoe nadrukkelijk benoemt de schrijver van de Hebreeënbrief dit doel van de verlossing: om vele zonen tot heerlijkheid te brengen. Hij schrijft niet zoals de Statenvertaling - en ook de herziening daarvan - weergeeft 'kinderen', nee, hij gebruikt uitdrukkelijk het begrip 'zonen'. 'Zonen' duidt op de staat waar God vanuit de verlossing met de mens naar toe wil: de geestelijke rijpheid, de geestelijke volwassenheid. De vraag: 'is het goed met mijn ziel' heeft daar alles mee te maken! Niet voor niets dat er niet gesproken wordt over 'alle' maar 'vele'. Juist de brief aan de Hebreeën maakt duidelijk dat het einddoel gemist kan worden: de heerlijkheid, dat wil zeggen het delen in het rijk van Christus. Niet alle maagden werden in de gelijkenis van Jezus toegelaten tot de bruiloftszaal.

Uitkomen bij het uiteindelijke doel van de verlossing vraagt bereidheid de weg van het Lam te gaan, bereidheid te delen in zijn lijden. Ook dat laat dit tekstvers weten. Want indien wij *samengegroeid* zijn met hetgeen gelijk is aan zijn dood, zullen wij het ook zijn (met hetgeen gelijk is) aan zijn opstanding (Rom. 6:5)! Daarom: Is het wel met uw ziel?